

NHIỀU CHUYỆN THỂ, ANH BÚT-CHÌ !

MỘT ngày kia, tôi đương đi học về, anh Bút-Chì nói với tôi rằng :

«Tôi từ đất mà ra, anh cũng thế. Anh được dựng nên một cách lạ-lùng, và Đấng dựng nên anh săn-sóc chăm-nom anh là đường nào. Tôi chẳng

có in tên của người thợ làm nên tôi. Tên của Đấng làm nên anh có ghi trên mình anh, đến nỗi ai nấy nhận-biết anh thuộc về Ngài chẳng? Hãy nhớ rằng tên của Ngài chính là sự yêu-thương, thánh-sạch, nhu-mì, hiền-

Anh Bút-Chì vui-vẻ nói chuyện

tình-cờ sanh ra trong đời này, anh cũng thế. Có một thợ làm nên tôi, anh cũng thế. Nhưng thợ làm nên tôi chỉ là một người, còn Thợ làm nên anh là chính Đức Chúa Trời cao-cả; Ngài đã dựng nên trời đất muôn vật. Anh được làm nên vì một mục-dịch lớn-lao và lạ-lùng, tức là để hầu việc Đấng làm nên mình. Về phần tôi cũng vậy, tôi phải hầu việc người thợ làm ra tôi, và người nhận thấy tôi có ích-lợi lắm.

«Tôi lấy làm phỉ chí vì trên mình tôi

lành, vui-vẻ, vân vân. Mỗi một bà-con của anh đều ghi trong sổ lớn của Ngài. Tôi cũng thế, vì bao nhiêu bút chì do một nhà máy chế ra đều có ghi trong sổ của ông chủ.

«Còn rất nhiều chỗ tôi giống như anh. Nếu không gọt tôi tử-tế, thì anh không thể dùng tôi mà viết, có phải không? Chắc anh chưa hề thấy ai cầm bút chì không gọt mà viết. Vừa khi ra khỏi nhà máy, tôi chỉ là một vật vô-ích; nhưng khi anh đã gọt tôi rồi, thì tôi sẵn-sàng cho anh dùng. Anh cũng

thế. Chúa phải «gọt» anh, rồi mới dùng được. Gọt gì?—Gọt tội-lỗi, gọt sự ích-kỷ, gọt tánh biếng-nhác.

«Có lẽ anh tự hỏi rằng tại sao tôi lại biết sâu-xa như thế? Tôi xin kể cho anh nghe. Trước khi người ta đem tôi cho anh, thì tôi thuộc về một cậu con trai tên là Tô-m. Cậu siêng-năng đi học trường Chúa-nhứt, thật khác hẳn nhiều cô nhiều cậu chỉ ham chơi, không chịu học đạo Chúa. Cậu vẫn bỏ tôi vào túi mà đem theo với cuốn sổ nốt. Một ngày kia, cậu học một bài cảm-động lắm, bèn ghi vào sổ rằng: «Tôi phải giao-phó mình vào tay Đấng dựng nên tôi, và phải xin Ngài làm cho tôi hóa nên mới, thì tôi mới hầu việc Ngài được.» Cậu cũng biên thêm Giăng 3: 16 và II Cô-rinh-tô 5: 17; nếu anh muốn biết hai câu ấy, thì mở Kinh-Thánh ra mà đọc. Anh có một quyển Kinh-Thánh không? Kinh-Thánh của anh có mốc không? Ấy đây anh xem, tôi nhờ những lời cậu Tô-m ghi-chép mà biết rằng anh phải được Đức Chúa Trời gọt trước đã, rồi mới có ích cho Ngài.

«Anh có thấy không, bút chì luôn luôn để lại một dấu-tích. Anh cũng giống tôi chỗ ấy nữa. Anh đi đâu cũng để lại một dấu-tích, tức là gương tốt hay gương xấu. Tôi được làm nên để giúp ích cho loài người, hoặc ít ra cũng giúp ích cho anh. Xin hỏi anh rằng: Anh có giúp ích cho Chủ anh, là Đức Chúa Jê-sus-Christ, chẳng? Hẳn anh cũng biết rằng anh thuộc về Ngài vì Ngài đã trả giá để mua-chuộc anh. Giá ấy là chính huyết báu của Ngài.

«Nếu không có tay anh đưa-đầy tôi đi, thì tôi thật vô-ích. Cũng một thể ấy, nếu anh muốn có ích cho Chủ anh, thì phải được bàn tay Ngài dắt-dẫn luôn. Đức Chúa Jê-sus-Christ có phải là Chủ của anh không? Nếu có, thì anh có thể tin-cậy bàn tay Ngài dắt-dẫn mình. Nhưng, than ôi, chẳng phải hết mọi người đều thuộc về Ngài đâu. Số-phận của chúng ta là do bàn

tay dắt-dẫn ta. Anh hãy nhớ điều đó.

«Này, nếu bàn tay dắt-dẫn sai-lầm, thì bút chì có thể làm hại nhiều lắm. Tôi còn nhớ một ngày kia cậu Tô-m cảm-tức một người bạn học, bèn gởi cho bạn một bức thư rất vô-phép. Cậu dùng tôi mà viết. Kết-quả hai người không trò-chuyện với nhau suốt một tuần-lễ, và cả hai buồn-rầu lắm. Nhưng về sau cậu Tô-m viết một bức thư khác làm hòa. Tôi sung-sướng quá vì cậu lại dùng tôi viết bức thư ấy!

«Anh phải biết người ta dễ đánh mất bút chì là dường nào. Có một lần cậu Tô-m để tôi rơi mất. Số là túi cậu thủng một lỗ, nên tôi rơi ngay xuống đất. Em gái cậu bắt được tôi. Cô này tệ lắm, dùng tôi mà vẽ bậy-bạ trên tường, lại làm gãy cả đầu nhọn của tôi. Đây, anh xem, người ta có thể dùng tôi làm bậy. Nhưng, may thay, cậu Tô-m lại tìm thấy tôi, gọt tử-tế, bỏ vào túi. Anh phải biết rằng có một kẻ thù nguy-hiểm, là quỷ Sa-tan, vẫn muốn bắt lấy anh và dùng anh làm bậy. Cậu Tô-m hay dùng tẩy mà tẩy những việc sai-lầm của tôi; Đức Chúa Jê-sus cũng dùng huyết của Ngài mà tẩy sạch những việc sai-lầm của anh.

«Còn một điều cuối-cùng này tôi nói cho anh biết. Vở bút chì sơn trắng, vàng, đen, đỏ, đều ấy không có quan-hệ gì. Điều quan-hệ là chì ở trong. Cũng một lẽ ấy, người da vàng, da trắng, da đen hay là da đỏ cũng không quan-hệ gì. Điều quan-hệ là tấm lòng của mỗi người phải được huyết của Đức Chúa Jê-sus rửa sạch và đổi mới.

«Chắc anh nghe tôi nói mãi như thế này, cũng lấy làm chán. Nhưng tôi xin dặn anh một điều này nữa thôi: Trong khi bàn tay anh dùng tôi mà viết, thì anh phải nhớ rằng anh cũng cần có bàn tay của Đức Chúa Jê-sus-Christ dắt-dẫn anh, ngõ hầu anh làm được những việc yêu-thương, tử-tế, nhơn-lành, đẹp lòng Ngài và đẹp lòng mọi người.»—*Thuật theo báo Gospel Herald.*